

عنوان مقاله:

نقش شبکه شهری در توسعه استان گیلان

محل انتشار:

همایش شناخت راهکارهای توسعه استان گیلان (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

کرامت الله زیاری - استاد دانشگاه تهران

عارف شاهی آقبلاقی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته آمایش شهری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

شبکه شهری عبارت است از مجموعه ای از شهرها و شهرک ها که در فضای معینی آرایش یافته اند. در سیستم اداری- سیاسی متمرکز، شهرها منبع پخش خدمات و منشأ توزیع بودجه در سطح ملی و منطقه ای می باشند. یکی از موانع مهم در برابر توسعه اجتماعی و اقتصادی همه جانبه، توزیع نامتوازن و نامتعادل جمعیت در پهنه سرزمین و منطقه است. عدم تعادل و فقدان توازن در شبکه شهری، یکی از عوامل بروز معضلات اقتصادی و اجتماعی و برهم خوردن تعادل در سطح ملی و منطقه ای است. ساماندهی این وضعیت مستلزم شناخت روندهای بوجود آورنده وضعیت حاضر و قوانین حاکم بر آن هاست. یکی از مباحث مهم در شبکه شهری، چگونگی توزیع جمعیت در این شبکه می باشد که در تحقیق حاضر در استان گیلان مورد بررسی قرار گرفته است. در این تحقیق با استفاده از مدل های نخست شهری، تمرکز و تعادل، روند تغییرات جمعیتی نظام شهری استان گیلان از سال 1335 تا 1390 بررسی شده است. نتایج به دست آمده از شاخص های نخست شهری، تعادل و تمرکز نشان می دهد که شبکه شهری استان گیلان از سال 1335 تا سال 1365 به سوی تعادل در حرکت بوده و از سال 1365 تا زمان حاضر به سمت عدم تعادل در حرکت است. در شرایط حاضر زمینه توسعه متعادل استان وجود ندارد و به منظور رسیدن به توسعه متعادل لزوم برنامه ریزی با هدف دستیابی به شبکه متعادل شهری ضروری به نظر می رسد. به این ترتیب محدود نمودن ادامه قطب گرایی شهر رشت در سطح استان و حمایت از اجرای سیاست عدم تمرکز در شبکه شهری باید در دستور کار قرار گیرد. بر این اساس با ایجاد امکانات و زیر ساخت ها و بویژه توسعه اشتغال در شهرهای رده پایین نظام شهری استان، می توان روند موجود در شبکه شهری استان را مدیریت کرد.

کلمات کلیدی:

شبکه شهری، نخست شهری، شاخص های تعادل، توسعه، استان گیلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/453504>

